

Hrášek

Nedvědi

E

1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,

Ama j7

E

tak utekla nám láska, jó, to se stává,

F#7

H7

a najednou tě, holka, nemám rád.

E

Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,

Ama j7

E

tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,

H7

E

prostě táhne mě to z kruhu ven.

E

R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,

Ama j7

E

pár stromů, ohniště a tunel a trať,

a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',

Ama j7

E

a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
byly cíle tvý, a já chtěl víc,
já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.

R: